

ESTIC FARTA!

Hi havia una vegada una nena que es deia Joana, anava a sisè de primària i tenia 11 anys, era molt tímida i no es relacionava molt amb els seus companys i companyes.

Totes les nits ho passava molt malament ja que els seus pares no la tractaven bé i ella arribava a l'escola molt trista. Un nen que es deia Marc s'adonava de la situació per la qual ella estava passant i estava molt amoïnat.

Una tarda a la sortida de l'escola, ell va anar al parc i es va trobar a la Joana.

- Hola Joana! Com estàs?- va dir el Marc
- Bé,i tu com estàs? - li va contestar
- Molt bé, que vols jugar amb mi? - li va dir ell.

La Joana va respondre amb un sí i, des d'aquell dia es van fer amics.

Van passar les setmanes i ell no ho resistia més i li va dir que ja sabia el que li passava i la Joana va dir que tot era culpa seva perquè els seus pares no l'estimaven i no la tractaven bé.

En Marc li va dir:

- No diguis aquestes barbaritats! Ets una bona noia i si els teus pares no et valoren, no valen la pena!

La Joana es va posar a pensar moltes hores després d'aquelles paraules del seu gran amic i va decidir parlar amb els seus pares. Va parlar molt seriosament, i la mare es va posar a plorar després de tot el que li va explicar i també es va disculpar amb ella. En canvi el pare no, i va marxar de casa per sempre.

La Joana i la seva mare van viure molt felices i en Marc es va convertir en el seu millor amic.

I això és tan veritat com que el conte s'ha acabat.

Bianca